

- [Jontas](#)
  - [Foto](#)
- [Multipel skleros](#)
- [Topp 100](#)
- [Friskrivning](#)
- [Arkiverat](#)
  - [1999](#)
    - [Februari 1999](#)
    - [Mars 1999](#)
    - [April 1999](#)
    - [Maj 1999](#)
    - [Juni 1999](#)
    - [Juli 1999](#)
    - [Augusti 1999](#)
    - [September 1999](#)
    - [Oktober 1999](#)
    - [November 1999](#)
    - [December 1999](#)

Flärdskrivaren

Jontas.com – I bloggofären sedan 1999

Februari 1999

EVENTUELLA BILDER OCH LÄNKAR ÄR BORTTAGNA

1999-02-15, del 1

Jaha... Så har jag då äntligen blivit någon. I dagens samhälle måste man ha en hemsida på nätet för att räknas verkar det som. Jag vet inte om det är något positivt då alla ens skavanker är till allmänt beskådande. Men det är väl det som är tjusningen med det hela. Så vem är då jag? För att ni ska lära känna mig åtminstone lite, så hade jag tänkt att i dag kortfattat berätta om mig själv. Jag heter Jonas, är 28 år, bor i Kristianstad och arbetar som läkarsekreterare. Hösten 1998 gick jag en TBV-kurs i HTML-design och detta är resultatet från den kursen ni nu häpet imponeras av. Förutom att halva nätterna igenom sitta och pula på HTML-koderna försöker jag också läsa böcker av alla de sorter. Just nu är jag inne i en fantasyperiod och kan för dagen rekommendera Robin Hobbs böcker. Fler fritidsintressen kommer ni framöver att upptäcka om ni följer min dagbok på nätet. Jag avslutar i dag med mitt favoritcitrat av Havamal som är "Ej bättre börda man på vägen bär än kunskap mycken".

1999-02-16, del 2

Fettisdagen, Julia har namnsdag... och jag fyller visst år också i dag. Som regel firar jag inte min födelsedag, så även icke i år. Men kanske nästa år? Då fyller jag ju gubbe. Även om jag inte firar födelsedagen så har jag inget emot att åldras. Tvärtom. Måtte jag åtminstone åldras med värdighet och få skrattrynkor och de grå tinningarnas charm. Med min tur så blir det väl istället påsar under ögonen och flint (Ha! Jag är på god väg!). Tyvärr så kommer dagens födelsedag av mig att förknippas med sångaren och låtskrivaren Björn Afzelius död. Det konstiga var att jag i natt drömde om en sångare som dött

under natten. Jag kan ju säga att det inte är första gången jag har sådana här drömmar. Men visst är sammanträffandet lätt kusligt?

1999-02-17, del 3

I går smög jag längs väggarna på jobbet, livrädd för att någon skulle få för sig att uppvakta mig. Och jag lyckades smita undan! Men säg det som varar för evigt. När jag sedan på kvällen läste mina mejl så fanns där gratulationer från arbetskamraterna. De hade plötsligt upptäckt på eftermiddagen att jag inte visat mig, men då var det för sent. Då hade jag redan gått hem. I dag fortsatte gratulationerna i form av sång då jag kom in i fikarummet. Så jag kom inte undan. Men kul var det.

Jag måste bara uppmana alla som läser detta att gå ut och köpa Diana Gabaldons bok "Främligen" nu när bokrean börjar om en vecka. Denna första bok (800 sidor), i en serie av sex planerade, är helt fantastisk. Tyvärr har bara fyra böcker ännu kommit ut.

Boken handlar om sjuksköterskan Claire som 1945 reser med sin make till Skottland då han vill släktforska. Men på något mystiskt sätt försvinner Claire in genom en stensättning i Skottland och upptäcker att hon hamnat i 1700-talets Skottland. Först tror hon att hon hamnat mitt i någon filminspelning, men upptäcker snart att så inte är fallet. Claire tas om hand av en skotsk klan och blir där en läkevinna. Hon försöker på alla vis ta sig tillbaks till stensättningen för att kunna ta sig hem till Frank, sin man, på 1900-talet. Tyvärr misslyckas alla rymningsförsök och hon blir i stället djupt förälskad i Jamie. Nu är frågan; ska hon stanna kvar hos Jamie eller försöka ta sig tillbaka till Frank? Hon får många vänner i 1700-talets Skottland. Ett annat problem som uppstår är, kan hon överge dem när hon vet vad som väntar i framtiden? I kriget mellan England och Skottland kommer de flesta hon lärt känna att fullständigt slaktas. Har hon möjligheten att ändra historiens gång om hon stannar kvar?

Jag kan bara säga att denna bok (och böckerna) är helt osannolikt bra. Många kanske tycker att tidsresandet är för överkligt för att ens läsa boken, men då gör man ett väldigt misstag då det först och främst är en helt otrolig kärlekshistoria som engagerar. Läs böckerna!

1999-02-19, del 4

Nu har jag haft synnervsinflammation i sex veckor och börjar bli hjärtligt trött på det hela. Jag ser det som en ynnest att få jobba åtminstone halvtid, och det är väl inte mer än rätt då det bara är på ena ögat jag inte ser något. Visst, det är jobbigt att försöka läsa och skriva, men största problemet är att jag inte ser folk. Jag är dessutom närsynt på det andra ögat och har på tok för dåliga glasögon. Förutom att jag går på folk som jag inte känner (gör ju inte så mycket), så ser jag ju inte dem jag känner. Det värsta är att jag träffade lilla mor ute på stan. Och jag såg henne inte. Gissa om jag fick höra det sedan på kvällen.

Helt plötsligt har jag alltså fått tid över då jag inte jobbar heltid. Nu har jag äntligen tillfälle till att pula med min hemsida. "Borde du inte vila ögonen då?", undrar säkert någon nu. Nej, inte enligt vad läkarna säger. Då hade jag klättrat både på väggarna och hängt i taklamporna vid det här laget. Jag har väldigt svårt att sysselsätta mig med något som inte innefattar att jag läser och skriver. Detta gäller både på arbetet och på fritiden. Det största problemet lär bli min gigantiska telefonräkning av allt surfandet på nätet. Men man måste ju kolla läget.

Nu måste jag få rekommendera en länk till Annika Tiger[1]. Här finns enligt mig den ultimata HTML-skolan för oss som inget kan, men vill kunna allt, när gäller att göra hemsidor. När jag gick på TBV:s HTML-design i höstas så lovprisade min lärare denna kvinna och hennes jobb. Och jag förstår varför och kan inte annat än att hålla med. Men där finns också mycket annat intressant att läsa. Till exempel Reload[2] där man kan finna länkar andras dagböcker på nätet.

1999-02-21, del 5

Ergofobi. Sjuklig rädsla för arbete.

Är det inte så vi alla känner inför en ny arbetsvecka? Det är söndagskväll och jag är halvt paralyserad över allt det jag skulle hunnit med i helgen. Efter arbetsveckan är man trött och behöver vila ut på helgen, men det är då vi ska hinna med att vara sociala, träffa släkt och vänner, se om huset, gå igenom de där papperna, tvätta bilen, storhandla med mera, med mera...

Jag är lyckligt lottad (?) då jag inte har en familj att sköta om. Jag är djupt imponerad av alla er som ska hinna så mycket och som stressar halvt ihjäl er. Härom dagen läste jag en undersökning som gjorts att den bästa tiden i livet var medelåldern då barnen flugit ur boet. Det var då man hade tid att ägna sig åt sig själv och sin partner. Men det var också då skilsmässorna börjar komma. Plötsligt upptäcker man att ens partner inte är samma människa som han/hon en gång var innan man gifte sig och skaffade barn. Tja, vem sa att livet var enkelt?

I morgon är det måndag och därmed en ny arbetsvecka. Det ska bli skönt att få gå till jobbet och slippa sådana här tankebekymmer som drabbar mig på söndagarna. Ergomani. Sjuklig arbetslust.

1999-02-22, del 6

Det är inte klokt vad det tar tid att tillverka den här hemsidan. I dagarna håller jag på med att försöka göra frames som fungerar, men jag tycker det är svårt. För er som inte vet vad frames betyder, så är det när Internetläsaren (Explorer eller Netscape) delar upp fönstret i ett flertal underfönster. Till vänster på skärmen har du kanske en menylista för att välja vart du vill gå bland mina sidor. När du då trycker på en viss länk så kommer den nya sidan upp till höger om menylistan. Fiffigt, va? Men det som tar längst tid med att göra en hemsida, är att skriva all den information man vill presentera här. För att göra det ännu mer omständligt så skriver jag all HTML-kodning för hand. Men jag kopierar glatt från andras hemsidor om jag ser något intressant. Jag hoppas bara att jag får lön för mödan i form av att ni hör av er och visar er uppskattning över mitt slit.

Det var som jag trodde i dag när jag kom till jobbet. Där såg för jäkligt ut med papper överallt, och helgpersonalen hade nog haft en hel del att göra då de glömt informera mig fortlöpande under helgen med små lappar. Det som skulle ta dem två minuter att skriva ner till mig fick jag sitta och gå igenom i två timmar i dag innan det stämde.

Det finns en mycket bra tidning som heter Dagens medicin[3], och som för ett par veckor sedan skrev om all den överbeläggning av patienter som det finns på våra medicinkliniker i landet. Vad som aldrig framgår i artiklarna är hur innerligt hjärtligt förtvivlade patienterna och personalen är. Bland personalen råder det stor uppgivenhet, för vad kan man göra? Patienter skickas hit och dit, och fram och tillbaka. De får gå hem för tidigt och står åter på akuten dagen efter. För min del genererar detta enorma mängder pappersarbete som jag aldrig hinner ta itu med. Sedan tidigare har jag jobbat över 31 timmar och 11 minuter (kollade flexen i dag) men skulle behöva jobba extra drygt 40 timmar för att hinna ifatt. Och så är jag halvt sjukskriven! Jag kan bara säga att det är tur att jag inte stressar upp mig. För då hade jag fått en hjärnblödning för flera år sedan.

Man ska inte klaga, men ibland blir man bara så trött.

1999-02-23, del 7

Plötsligt i dag slogs jag av en tanke. Politik måste vara en subklass till New Age. För det måste vara det som är förklaringen till fenomenet politiker. Tänk, dessa små gråa nissar som kommer från hela landet, är folkvalda! Inte var de väl så här stela och tråkiga på hemmaplan innan de kom till storstaden Stockholm? Jag tror att den stora förvandlingen sker någon gång mellan valnatten och invigningen i riksdagen. Vi bor ju i ett land som älskar kurser av alla de slag, så rimligtvis måste det vara en New Age-kurs de deltagit i.

Dag 1: Färganalys. Där får de lära sig att kamouflagefärgerna svart, brunt, grått och mörkblått är väldigt

effektivt om man obemärkt behöver smita undan journalister som granskat någon ”affär” politikern varit inblandade i.

Dag 2: Avslappningsövningar. Se bara hur skönt de sitter och sover i riksdagens bänkrader när det är omröstning i någon fråga. Förmodligen har de fått lära sig visualisering av något som verkar avslappnande. Kanske en framtida landshövdingstjänst?

Dag 3: Intergalaktiskt språk. Den rappakalja som används vid bortförklaringar och luddiga svar var inte ämnat att användas mot oss väljare, utan det skulle bara användas som avskräckande åtgärd vid en eventuell invasion från yttre rymden.

Dag 4: Våga visa känslor. Det händer en och annan gång att en politiker vill verka lite mindre känslolös än vanligt. Det är då den färgglada slipsen tas i bruk. Färgen eller mönstret brukar inte stå för någon särskild känsla, men vill politikern själv ha lite roligt så ska han välja en färg som representerar ett oppositionspartis färg. Detta brukar reta det andra partiets partiledare som i en vecka brukar svara surt på alla tilltal med ”Ingen kommentar”.

Dag 5: Kreativitet. Den sista dagen i kursveckan får deltagarna lära sig hur man klipper och klistrar kvitton, handlar privat och betalar räkningar med hjälp av skattepengar, blir berusade på kortast möjliga tid och gör bort sig offentligt och festa på minderårigas olagliga knark- och dansställen. Detta är en taktik som en politiker praktiskt måste genomföra om valsiffrorna skulle börja dala kraftigt. All reklam är ju som bekant bra reklam. Och detta garanterar en löpsedel som säljer.

Tja... Det är ju rena spekulationer och kanske också rent förtal och hets mot folkgrupp, men det skulle förklara väldigt mycket. Eller som agent Mulder säger ”The truth is out there”.

När mina dagar är så här händelselösa brukar mina tankar irra iväg i sådana här banor som jag ovan just redovisat för. Visst är det skrämmande? Insomnia, sömnlöshet. Det är något jag lider av ofta då jag ligger och grubblar. I natt slipper jag åtminstone fundera över politiker. Hm, varför har Kalle Anka inte byxor?

1999-02-24, del 8

Helt otroligt skönt! Jag har haft sovmorgon och ska jobba eftermiddag i dag. Hade lönen nu hunnit komma, så skulle jag ha gått på bokrean i dag. Men jag får vänta ännu en dag innan lönen sätts in på kontot. Jag såg på teven nu på morgonen, att folk i långa köer redan innan midnatt stått och väntat på att dörrarna skulle slås upp till de bokhandlar som tjuvstartade rean i natt. Jag hoppas verkligen att det finns någon bok kvar när jag blir färdig till att ge mig ut i vimlet. Huvudsaken är att just *den* boken finns kvar som jag är på jakt efter. Annars blir jag ledsen i ögat. Den bok jag har i åtanke kostade 300 kronor när jag hade tänkt köpa den i julis. Nu kostar exakt samma bok, i samma utförande, 69 kronor! Snacka om rea! Vilken bok det är jag ska köpa? Jo, Diana Gabaldons ”Trummornas dån”, som är del fyra i en planerad serie av sex böcker.

1999-02-25, del 9

Jag trodde i min enfald att om jag bara skickade in mina sjukintyg så skulle Försäkringskassan (FK) med glatt humör betala ut min sjukpenning. Men icke! Det är tio år sedan jag sist behövde kontakta FK p.g.a. sjukdom. Sedan dess har jag hört om hur mycket de har rationaliserat och hur bra allt nu blivit. Redan där borde jag anat oråd. Rationalisera brukar ju inte betyda att något blivit bättre om syftet från början var att spara pengar genom att göra sig av med folk.

För att återgå till mitt lilla bekymmer; FK påstår att min arbetsgivare, mina läkare och jag har uppgett fel datum för mitt insjuknande. Att vi har uppgett samma datum allihop, och det faktum att det är rätt,

hindrar inte FK från att nu returnera samtliga mina handlingar till mig. FK säger att jag ska ha varit sjuk en dag längre och kan därför inte betala ut för de efterföljande dagarna. Ett annat problem är att jag uppgett ny inkomst jämfört med vad jag hade 1995. Så fick jag ju inte göra, sa de. Då måste de ta upp mitt ärende i en nämnd som godkände att jag har ny årsinkomst. I normala fall ringer FK *alltid* löneassistenten för att kontrollera sina uppgifter, men inte i mitt fall? När jag ringde FK och frågade varför inget hände så undrade de om jag verkligen behövde mina pengar! Duh! Nix, det är inte med små glada utrop och med sång på läpp som de arbetar. Det är nästa så jag tycker synd om dem. Om det inte hade varit för att jag tycker mer synd om mig själv och alla andra som drabbas på ett snarligt sätt. Till FK:s försvar får jag säga att de är väldigt trevliga att ha med att göra.

1999-02-26, del 10

Som jag tidigare berättat så är jag halvt sjukskriven från mitten av januari och tillsvidare. Här följer innehållet av mitt sjukintyg som gäller till 990328.

Diagnos/symtom som förorsakar arbetsförmåga från arbetet.

Det finns starka skäl att misstänka att patienten har en synnervsinflammation på vänster öga med kraftig synnedsättning.

Hur påverkar sjukdomen arbetsförmågan?

Patienten ser knappt med vänsterögat för närvarande. Synfältsbortfallen är mest markerade nertill. Han råkar (ett misstag alltså? /jonas) vara läkarsekreterare och detta försvårar hans yrkesutövning.

Kan patienten trots sin nedsatta funktionsförmåga arbeta med sina vanliga arbetsuppgifter? Och i vilken omfattning?

Ja, 50 %.

Behandlingar/utredningar/föreskrifter.

Vi kommer att följa patienten med upprepade återbesök och om det är nödvändigt så skall man vidga utredningen med en neurologkonsult och neuroröntgen.

1999-02-27, del 11

Klockan 05.45 i morse ringde det på min dörr ute i trappan. Ens första tanke när man på det här sättet rycks ur den goda nattsömnen är "Gud, nu springer brandkåren runt och väcker oss då hyreshuset står i ljusan låga". Alltså rusar jag upp för att kolla vad det är som står på. Men inte var det någon brandman som stod där, utan en kille i svart läderjacka. Jag öppnade inte, utan avvaktade lite istället. Så istället började han gå och ringa på de andra dörrarna. Utan framgång, naturligtvis. Vem skulle våga öppna dörren så tidigt på morgonen om det stod en snubbe utanför med läderjacka? Hans beteende var något underligt då han bara ringde på en av dörrarna på varje våningsplan och att han tog hissen mellan varje våning istället för trappan. Eftersom ingen öppnade så blev han sedan stående tyst i trappan. Jag undrar vad hans ärende egentligen var. Kanske var det en granne i nöd som tappat sina nycklar och som behövde låna en telefon? Men han behövde väl inte skrämma skiten ur oss på det här sättet?!

Det är vid sådana här tillfällen jag funderar på att flytta. Jag bor i ett bostadsområde som är lika okänt som Rosengård i Malmö. Jag har bl.a. blivit hotad med kniv och förföljd på öppen gata. Många som känner till detta område skyller på invandrarna då de är så många här. Men icke! Det är våra gullungar *ironisk* till knarkare som har sina snedtändningar.

Kanske man skulle flytta tillbaka till gamla hederliga Tollarp? Fast hur många våldsdåd har vi inte haft där? Förra sommaren mördades en man i sitt eget hem av en inbrottstjuv. För ett par år sedan våldtogs och mördades en 90-årig kvinna i sitt eget hem. För tio år sedan fann man kroppen efter en 10-årig flicka [4] som kidnappats, hållits fången och våldtagits. Alla förövarna har man fångat in förutom den

sistnämnde[5]. Och också kanske skyldig till det råaste mordet som skett här i trakterna. Var ska man våga bo?

1999-02-28, del 12

Grattis Lars Diedricsson och Gert Lengstrand!

I går kväll gick Melodifestival 1999 av stapeln. Som vanligt tittade jag och hade väldigt roligt. För första gången så tyckte jag att alla låtarna var bra. Ingen dålig, men heller ingen jättejätte bra. Det roligaste är dock "kalkonerna". Som när Arvingarna står och knäpper med fingrarna för att plötsligt sätta upp handflatorna och sjunga "det lovar jag" samtidigt som de allvarligt tittar in i tevekameran. Eller den låt som tydligen publiken gillade bäst... "Det gäller dej och mej, dej och mej, tralala, tralala, tjo och hej, tjollahopp" eller vad det nu var de nu sjöng. Och mitt i denna låt kommer en kille in och börjar "rapa" (Hm, inte det svenska ordet rapa och jag kan ju inte skriva rappa. Rappa hus kan man ju göra.). I vilket fall som helst så hörde man inte orden. Försök säga något fort på svenska och det blir bara gröt av det hela. Ännu värre att sjunga/rapa fort.

För att återgå till mitt grattis ovan. Ingen vet väl vem Lars och Gert är, men det var faktiskt de som vann Melodifestival 1999. Och Charlotte Nilsson framförde det vinnande bidraget. Grattis även till Charlotte! Juryn och tevetittarna var eniga i att rätt låt vann, och jag håller med. Jag tycker inte om dansbandslåtar och låten kommer väl tyvärr att misshandlas på dansgolven. Jag kan inte annat säga än att Tusen och en natt är en väldigt catchy låt. Den har redan fastnat som en parasit i huvudet på en.

Förr pratade man alltid på jobbet "om rätt låt vann", men nu diskuterar man det inte över huvudtaget. Nu verkar det bara vara pressen som är intresserade då löpsedlarna på söndagen bara skriver om detta. Bryr vi oss längre? Visst, kul att titta på, men vem bryr sig sen? I dag stod det "Tevepubliken chockade av Vendelas kiss-replik". När hon skulle göra sorti från scenen sa hon "nu måste jag gå och kissa". Vem är så lättchockerad?? Anders Lundin skämtade friskt hela kvällen, men när Vendela för första gången säger något så tar folk illa upp? Jag hoppas verkligen att det bara är kvällspressen som hittar på igen. Chockade? *fnys*

Om en timme har jag glömt vem som vann melodifestivalen. Jag kommer inte ihåg låten som vann ifjol och kunde inte för mitt liv komma ihåg vem Jill Johnsson var när hon dök upp i går kväll och delade ut diplomerna till årets vinnare. Nä, melodifestivalen är inte viktig för mig, även om jag i dag fick stoff till att skriva något i min dagbok...

[1] <http://www.tiger.se>, bloggen.

[2] Senare Succé – Dagbok på Nätet. Nedlagd.

[3] <http://www.dagensmedicin.se>

[4] Helénmordet i Hörby, hennes kropp återfanns utanför Tollarp.

[5] Jo, men det dröjde. Ulf Olsson dömdes för mordet 2005 och hängde sig själv 2010.

[Edit](#) | [Permlink](#)

Kommentera

Inloggad som [Jontas](#). [Logga ut?](#)

Kommentar

Följande HTML-taggar och attribut är tillåtna: <a href="" title=""> <abbr title=""> <acronym title=""> <b> <blockquote cite=""> <cite> <code> <del datetime=""> <em> <i> <q cite=""> <strike> <strong>

Skicka kommentar

Adminarea

- [Administration](#)
- [Logga ut](#)
- [Inlägg via RSS](#)
- [Kommentarer via RSS](#)
- [WordPress.org](#)

[WPMU DEV](#) Copyright ©2012 Flärdskrivaren [Go back to top](#) ↑